

Jézus Krisztus keresztfeszítése és halála

Hogy jobban tanítsuk.

A Jézus szenvedéséről és haláláról szóló tanítás a gyermekek érzékenységét megérintve lelkükben a részvét és a szeretet érzéseit kelti fel Jézus iránt, aki annyit szenvedett értük.

Krisztus szenvedéseit bemutatva a gyermekeknek nem elég egyszerűen Krisztus szenvedéseit bemutatva, csak azt hangsúlyozni, hogy mennyit szenvedett Jézus testében, de sokat kell beszélnünk lelki szenvedéseiről is. Emlékeztetni kell a gyermekeket arra, hogy az Ur meggyötört testében a hűtlenségtől, a büntől öszszetört /meggyötört/ sziv dobog. Nagyon sokat beszéljünk arról különösen emeljük ki azt, hogy a mi diákjainknak milyen nagy együttérzést kell tanusítaniok Jézus iránt. Igen szükséges ez, hogy Jézus szenvedésének története megindítsa a gyermekek szívet, szorgosan kerüljük azonban az üres érzelmeséget, mely szegény Jézust siratja.... ne engem sirassatok ! Inkább magatokat sirassátok és gyermekeiteket... /Luk. 23 28/ hogy Jézus értünk szenvedett és a mi javunkért halt meg. Az ebből a meggyőződésből eredő részvét a vele együtt járó szenvedés lesz, nem érte, őérte, hanem inkább a mi bűneinkért.

Ennek az érzésnek erejében a mi növendékeink elijűtnak a Jézussal való egyesülésre a vele való szövetségre a bűn ellen.

Ezen felül meg kívánjuk jegyezni, hogy nem tulságosan következtetes dolog felajzani a tanulók érzéseit Jézust keresztfeszítő zsidók gonoszsága ellen. Valóban zsidók voltak azok, akik megölték Jézust. És az is igaz, hogy Jézus őértük és általuk halt meg. Nem mondta talán maga Jézus, hogy azért jött, hogy mentse övéit ? Erőteljesen hangsúlyozni kell, hogy Jézust a mi vétkeinkért feszítették a keresztre és a mi gonoszságainkért halt meg. Jézus az egész világ bűneit hordozza, mondjuk ki egész világon, hogy a mi bűneink is hozzájárultak Jézus szenvedéséiért, szenvedéséhez és halálához.

Szükséges, hogy a gyermekek érezzék, sőt legyenek meggyőződve róla, hogy Jézus nem azért szenvedett, mert ellenségei így akarták, hanem, mert az Atya is így a karta. Jézus mondta Pilátusnak : Semmi hatalmad sem volna fölöttem, ha felülről nem kaptad volna. /J. 19.11./

Jézus Krisztus szabadon szenvedett, szeretetből. Lényeges, hogy megnyissuk a gyermekek előtt a távlatot, sőt kézenfogva kell elvezetnünk őket a Szentháromság ölére hogy ugy mondjam, megmutatni nekik, hogy az Atyaisten öröktől fogva beleszötte Fiának szenvedését és halálát üdvözítő terveibe, mert szeret minket.

Nyilvánvaló, hogy Istennek meg volt minden eszköze az emberiség megváltásához. Ha egyszülött Fiának megtestesülését vesszük is alapul, ~~akkor~~ elég lett volna Jézus bármely cselekedete, hogy az eltévelyedett embereket visszavezesse az Atyához. Jézus azonban nem érte be ezzel, hanem végtelen bőkezűséggel akarta megadni az üdvösség árát, hogy ezzel is megmutassa szeretetének minden emberi mértékét meghaladó végtelenségét.

Nagy megaláztatásában is Jézus Krisztus a fájdalmak embere, mindig a dicsőség Ura marad.

Minden bizonnal meg volt az oka Jézusnak arra, hogy pöre folyamán a főtanács és a főpap előtt dicsőséges visszatérését hangoztassa. Pilátus előtt pedig királyi mivoltát. A keresztfán haldokló Jézus az Új szövetség főpapja. Ugy kell megmutatni a gyermekeknek a szenvedő Krisztus képét, hogy a megfeszítettben felismerjék a dicsőség Urát.

A szenvedést itt a feltámadás és a győzelem távlatában kell megmutatni.

JÉZUS KERESZTFESZÍTÉSE ÉS HALÁLA

2. Jézust a Golgotának nevezett helyre vezetik

Ő maga vitte a keresztet, míg odaérkezett az un. koponya hegyhez, melyet héberül Golgotának hívnak /J. 19. 17./

3. Jézust megfosztják ruháitól

És megfosztották Őt ruháitól.

4. Mirrhával kevert bort adnak neki

Mirrhával kevert bort adtak neki, de nem fogadta el. /Mk. 15. 23./

5. Jézust keresztre feszítik

Keresztre feszítették..... /Lk. 15. 24./

6. Jézus a keresztfán

Vele együtt két gonosztevőt is felfeszítettek az egyiket jobb, a másikat bal felől; így teljesedett be az irás: a gonoszok közé sorolták.

/Mt. 15. 27-29/ Pilátus feliratot is készíttetett és ráerősíttette a keresztfára. A felirat ez volt: Názáreti Jézus a zsidók királya.

Ezt a feliratot a zsidók közül sokan olvasták, mert közel volt a városhoz az a hely, ahol Jézust keresztfeszítették. A felirat héber, görög és latin nyelvű volt. A zsidó főpapok azért azt kérték Pilátustól: Ne ezt ird, a zsidók királya, hanem, hogy Ő mondotta: A zsidók királya vagyok. Amit irtam, megirtam - válaszolta Pilátus. /J. 19. 19-22./

7. Jézus ruháit felosztják

Miután a katonák felfeszítették Jézust, magukhoz vették Jézus ruháit s négy részre osztották; mindegyik katonának egy-egy részt. A köntöse azonban varratlan volt, végig egy darabból szöve. Ezért megtárgyalták egymás közt: Ne daraboljuk föl, hanem vessünk sorsot, hogy kié legyen? Így teljesedett be az irás: Ruháimat megosztották maguk között és köntösömre sorsot vetettek. /J. 19. 23-24/ Majd leültek s ott őrizték. /Mt. 27. 36./

8. Asszony ime a te fiad

Jézus keresztfája mellett ott állott anyja, anyjának nővére Mária, Kleofás felesége és a magdalai Mária. Mikor Jézus látta, hogy ott áll édesanyja s a tanítvány akit szeretett, azt mondta anyjának: Asszony, ime a te fiad! Aztán a tanítványhoz fordult: Ime a te anyád!

Attól az órától kezdve házába fogadta őt a tanítvány. /J. 19. 25-27/

9. Jézust gyalázzák a keresztfán

Az arramenők káromolták őt, fejüket rázták, s mondogatták: Te aki lerontod az Isten templomát és 3 nap alatt felépíted azt, szabadítsd meg magad, ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről. Hasonlóképpen gunyolták a főpapok, az írástudókkal és a vénekkel együtt, ilyen szavakkal: Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről s hiszünk benne, ha akarja.

Hisz azt mondta : Az Isten fia vagyok. /Mt. 27. 39. 43./ Gúnyt űztek belőle a katonák is; Ha te vagy a zsidók királya, segíts magbadon mondták. /Lk. 23.36-37/ Jézus hangosan könyörgött: Atyám bocsáss meg nekik. Hisz nem tudják, mit csinálnak. /Lk. 23.34./

10. A bűnbánó gonosztevő

Az egyik felfeszített gonosztevő káromolta: nem te vagy-e a Krisztus ? Szabadítsd meg tehát magadat és minket is. A másik rászólt: Nem félsz az Istentől, mikor te is ugyanezt a büntetést szenveded ? Mi legalább tetteink méltó jutalmát kapjuk, de ezek nem csináltak semmit. Aztán hozzáfordul : Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljön az uralmad. /Lk. 23. 39-42./

11. Még ma velem leszel a paradicsomban

Azt válaszolta neki : Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban. /Lk. 23. 43. /

12. Istenem, miért hagytál el engem ?

Hat órától kezdődően sötétség borult az egész földre kilenc óráig. Kilenc óra tájban Jézus nagy hangon felkiáltott e szavakkal: Éli, Éli, lamma sabaktáni ! Azaz : Istenem, Istenem miért hagytál el engem ? Az ott állók azt mondták: Illést hívja ez. /Mt. 27. 45-48/

13. Szomjazom

Mivel Jézus tudta, hogy már minden beteljesedett az Irás szerint, így szólt: Szomjazom. Volt ott egy ecettel teli edény, egy bemártott szivacsot izsószálra tűztek és ajkához nyújtották. / J. 19. 28. 29./ A többiek pedig megszólaltak : Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megmentse Őt ? /Mt. 27.49./

14. Beteljesedett

Amint Jézus az esetet megizlalte, így szólt : Beteljesedett /J. 19./

15. Jézus meghal a keresztfán

Jézus ekkor hangosan felkiáltott : Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet. /Lk. 23. 46./

16. Valóban Isten Fia volt ez

Mikor a százados, aki ott állt látta, hogy lehelte ki lelkét, kijelentette: Ez ez az ember valóban Isten Fia volt. /Mk. 15. 39./
A katonák is akik őrizték Jézust, látták a földrengést és a történeteket, nagyon megijedtek, s ezt mondták : Valóban, Isten Fia volt ez. /Mt. 27. 54./
És az egész kíváncsi tömeg, mely összeverődött a történetek láttán mellét verve széteszlott. Jézus ismerősei pedig, köztük az asszonyokat is, akik Galileából érkeztek, távolabb állva nézték. /Lk. 246./

17. Jézus oldalsebe

Husvét előkészület napja volt ekkor, s hogy a testek ne maradjanak szombaton a keresztfán. Mert ez a szombat nagy ünnep volt/ a zsidók azt kérték Pilátustól, hogy törjék össze lábszárukat és vegyék le őket.

A katonák erre el is jöttek, s összetörték lábszárukat és ~~meggyékxkaxékak~~ összetörték az elsőnek a lábszárát és a másikat is, akit vele együtt feszítettek meg. Mikor azonban Jézushoz értek, látták, hogy már meghalt, s ezért nem törték össze lábszárát, hanem az egyik katona lándzsával beleszurt az oldalába, melyből aznap vér és víz folyt ki. /J. 19. 31-34./

Mindez azért történt, hogy az irás beteljesedjék: C ontját ne törjétek össze. Másutt pedig ezt mondja az Irás: Nézzenek majd arra, ákit átszögeztek. /J.19.36-37./

18. Jézus testét leveszik a keresztről

Amikor esteledett... jött egy előkelő tanácsos az Arimetiából való József, aki maga is várta Isten országát. Bátran bement Pilátushoz és elkérte Jézus holttestét, Pilátus csodálkozott, hogy már meghalt. Magához hívatta a századost s megkérdezte tőle, valóban meghalt-e? Miután a százados megbizonyosodott róla, Józsefnek ajándékozta a holttestet. /Mt. 1.5.42-45./

Eljött Nikodémus is, aki éjszaka ment először Jézushoz és mintegy száz font mirrhából és álóéből készült kenetet hozott, Fogták Jézus testét és az illatszerekkel együtt egy lenvászonba göngyölték, ahogy a zsidók temetni szoktak. /J. 19. 39-40./

19. Jézus testét a sirba teszik

Azon a helyen, ahol megfeszítették, volt egy kert, a kertben egy új sirbolt, melybe még senkit sem temettek. A zsidók a készületi napja miatt ebbe temették Jézust, mert a sir közel volt. / J. 19. 41. 42./

20. Nagy követ hengeritettek a sir ajtajához

Nagy követ hengeritettek a sir ajtajához és eltávoztak. Mária Magdolna és a másik Mária ott maradtak és leültek a sirral szemben. /Mt. 27. 60-61./
Azután ők is eltávoztak.

.....